

Skaldens vilja... och prästens

[Thure Månsson har fäst redaktionens uppmärksamhet på ett brev som begravningsförrättaren Waldemar Rudin efter Viktor Rydbergs begravning sände till Rydbergs änka. Ett avsnitt av skrivelsen, vilken förvaras i KB:s Rydbergssamling, visar tydligt att Rydberg beträffande sin begravning uttryckt önskemål som den gode teologiprofessorn och prästmannen funnit det vara lämpligast att ignorera och tiga ihjäl. L.K.]

- - - Tillåt mig också att än en gång säga Er, att jag djupt tackar Gud, att jordfästningen blef i den gestalt den blef - jag menar begravningen med det urkristliga jordandet. Emedan jag bestämt uttalat mig mot återgången till det gamla, jag kan icke kalla det annat än "hedniska" begravningssättet, kände jag det såsom en särskild pröfning att tjänstgöra vid något, som jag i hjärtat ej var med om. Och det hade säkert sedan vållat mig många domar, helst, med den ställning Eder man intagit, hans jordefärd blifvit ett slags opinionsyttring i motsatt riktning mot min öfvertygelse. Det var min pietets-känsla mot närståendes till den bortgångnes önskan - en önskan, som jag förstod måste hafva djupare rötter - som afhöll mig från att afböja anbudet. Och så kom mig Guds skickelse till mötes. Var viss, att Eder mans minne i den allmänna omdömet "vunnit" på att man icke vet om hans egentliga vilja. Jag har ej till någon människa nämnt därom.

- - -